

Olacak şey değil ama her şey mükemmel bile yapılırsa Küba'da sorunlar bitmeyecektir.

Dünyanın en güçlü askeri ve büyük ekonomik gücü olan ABD'nin yanında yaşıyorsunuz ve bu devlet sizi 1959'dan beri her alanda bloke etmeye, sorun yaratmaya çalışıyor. Küba 10-11 milyon nüfuslu, önemli yer altı kaynakları bulunmayan küçük bir ülkedir. Yarım asırdan fazla zamandır ABD'nin yarattığı her türlü sorunla başa çıkmaya çalışarak yaşamıştır ve bundan sonra da sorunlarla boğuşacaktır. Bu sorunlar bazen azalacak bazen çoğalacaktır ama sürekli var olacaktır.

Sosyalizmde ısrar ederseniz, sürekli sorunla karşılaşmayı baştan kabul edeceksiniz demektir. Bunu Küba Komünist Partisi de Küba halkı da biliyor.

1990'lı yılların başlarında Küba'nın durumu şimdikinden kötüydü, ekonomi neredeyse çökmüştü. Yıllarca Küba şekerinin tümünü alan –ABD ambargosu nedeniyle başka ülke almıyordu- karşılığında süt tozu veren DAC artık yoktu. SSCB dağılmıştı. Küba ne ihracat ne de dövizini olmadığı için ithalat yapamıyordu.

O yıllardaki büyük dayanışma Küba'yı ayakta tuttu.

20-30 Dolar size komik gelebilir ama o yılları bu alanda aktif olarak yaşayan birisi olarak biliyorum.

İnsanların –Almanların özellikle- Küba'ya tatile gitmesi için kampanyaya destek olduk. Bir aile için büyük para olmasa bile çok aile için Küba ekonomisine iyi katkı oluyordu.

Bağış kampanyalarının bilebildiğim bölümünü önceki yazıda aktarmıştım.

Küba baştan beri şunun farkındaydı: ancak dünya çapında ekonomik ve politik dayanışmayla ayakta kalabiliriz.

Ve buna uygun hareket ettiler.

Afrika'daki kurtuluş savaşları için asker gönderdiler. Latin Amerika'da gerilla savaşlarını teknik yardım ve eleman sağlayarak desteklediler. Devrimin yayılması gerektiğinin lafını etmekle kalmadılar, elde silah savaştilar (Che örneği mesela).

Olmadı ama bu çaba boşa gitmedi, dünyanın hemen her yanında dostlar kazandılar.

Yetmez, akıllıca yatırım yapmanız gerek...

Önce turizm sektörünü geliştirdiler. Son iki yılda pandemi nedeniyle turizm geliri neredeyse sıfırlandı ama öncesinde iyiydi.

Tıp alanında büyük yatırım yaptılar ve insan yetiştirdiler.

ABD Küba'nın ürettiği ilaçlara patent verilmemesi ve satılmamaları için elinden geleni yapıyor.

Küba'yı eleştirin tabii de bu ülkenin yıllardır kiminle dans ettiğini de aklınızdan çıkarmayın.

Küba çok sayıda ülkeye doktor ve öğretmen gönderdi. Karşılığında Venezüella'dan mesela ucuz petrol ve kredi alacaktı.

1990 başlarında Almanya'ya gelen Küba Dışişleri Bakanlığı'ndan yönetici düzeye bir isme toplantılar düzenledik. Adam Küba'nın mevcut durumunu ve sorunlarını anlattı. Almanca anlatıyor, ben çeviriyordum.

Küba'da Almanca bilen sayısı az değildi. Neden dersiniz, DAC'de üniversite eğitimi görmüşlerdi.

Ekonomik ve politik her katkı bizim için önemlidir, diyordu.

Yapılabilen yapıldı ve o yıllardaki büyük dayanışma Küba'nın ayakta kalmasını sağlayacaktı. Durum bugünkünden kötüydü.

Che Guevara Kısa Uzun Bir Hayat kitabı Türkçede Che hakkında yazılmış ilk telif eserdir. Küba'da son eşi Aleida'nın başında bulunduğu ve bütün ülkelerde Che hakkında çıkan materyali toplayan enstitüye göndermiştim.

Yine 1990'lı yılların başlarında Che'nin doktor olan kızlarından birisi Frankfurt'ta konferans vermişti. Sendikanın büyük salonu doluydu ve eminim ki bu insanların bir bölümü mutlaka tatilini Küba'da geçirecekti.

Sonraki yıllarda Ankara'da aspirin toplayıp Küba elçiliğine ileten insanları tanıdım.

Katkı küçük, önemli değil; asıl önemli olan somut olmasıydı.

Küba Covid-19'a karşı kendi aşısını geliştirebildi ama yeteri kadar enjektör bulunmuyordu.

Böyle rezalet olur mu, dersiniz, oluyor; eleştirilmelidir.

Ama bu ülkenin 1959'dan beri nerede ve kimin her alandaki blokajına karşı mücadele ettiğini de unutmayın...

“Sorunların nedeni öncelikle ABD'dir” demek pek doğru olmaz.

Yanı başındaki sosyalist bir ülkeye karşı ABD doğal olarak elinden geleni ardına koymayacaktır.

Bu sorunlarla birlikte ve bunları aşarak ve sürekli yenilerini göğüsleyerek yaşamak zorundasınız.

Kendi eksikleriniz de ek sorunlar yaratacaktır tabii ki...